

הקדמה

ב

תברך

דיוצור וישקכח דבורא יש מאין נחמקו וילך הכל בנצורתו וזחד ננו להיות פרומת נבראיו וסגולה
נמצאיו במ"ש והיותם לי סגולה מכל בעמים וזמן לנו אורייחא קדישא היא שורש ובעיקר במ"ש
ולמוד תורה כנגד כולם וכתב רמ"א הנה אין ספק כי תרי"ג מצות הן תרי"ג שורש אורות רעות ונשאות מעלה
עלה ושורש התורה אשר ממנה יסתמנו כולם היא בעיקר והמלות אליה כאלו עמים ורכ ממנה יתפשטה אורות
קיים ועמים קציתיה וזאת לא ידעה המקנל אור מאחד במאורות המסתמנים מן הגדול אל המקנל
הגדול עמנו המאיר לכל כי גדולה כבודו ואורו צמח מאד כן הדבר זה כי הנה כל עושה מצוה יאיר לנפשו
באחד מהאורות המסתמנים בתורה אך לא יערוך עם העוסק בתורה ממש שמתדבק באור הגדול המאיר
לכולם ועל כן אשר ותלמוד תורה כנגד כולם עכ"ל אמנם חשבה מניעות הם להתורה פירש להלמוד
תורה במ"ש הרמב"ם והנה בפקדמה בספר לחם הפנים אחד עומק המושג ר"ל לרוב עומקתה ודקות מציאותה
מדבר דקדק מחומר שבלי"ג קוץ המשיג שלא ידע פרכה בעבור שהוא אטם בקוץ האבן כי לא תלמדך הוא
אורך המניעות פירש אריכות הכניעה ויחסותן לא יספיק וזן ימי חייו לבוא אל הסכלים ופי"ב מניח את
הכל ד' הכנה הענינות פירש להיות נשקט מריתות טעמו בלתי חסר הפסק נצרכו פרנכיו פירש העוסק
בקנינים ורוץ מזה הטעם אל חסיפת המון עד כאן לשונו ומזה היות האדם לכוט אל חסיפת המון
לעשות לו נבדל וקר לבדל ולתפארת ולאכול ולשתות יתחזקו עד אשר יבין יסוד עמוד כל ימי חלדו
ולא יוכל לעשות לנפשו בלתי שום דרך ומסלול ואינו עני בעניות ופלותי מעסקי הדלי עולם פניות וכל
כל הרפתקאות והסלחות דעדי עליו לא העיתי ונמנועטא דמיעוטא עם נ"ג ספקתי ונחלקי שמחתי
ואחר לבד לא רדפתי ושיעור מוסר בכל יום לעם ה' הגדתי ולהענין לו להתי כוונתי ולנצח וזו כל
אדם דנתי ונתורה געתי ועל אורח חיים עיני שפתי וקיצור דינים לקטתי ומה שנינותי מפי
ספרים בוספתי ולשם שמים כוונתי ולבית הדפוס לא הנאתי ועדיין עם הסכמות הנאותים כחוס עמי
וחסוס באורתי כי עיקר חסר מן הסיפוד גלגל זה אחר נסבתי ויהי היום אינו אלא לער כאשר הגיע עם
המר ו' י"ר מנחם קהל"ד לפ"ק עלה עשן באפו אשר הנה ה' צהרון הצערה ללכך יא על קהילתנו צהר
עד היסוד נה ועל זה ידון כל הוויס דקול וללכ על עיר המהוללה ואינו בגדר לא ראה בשנת הצערה כי
באותו הפעם לא הייתי בביתו אך אשתי ושני בני יאיו נעירוס ובאסר כל מצלי כסופ ושלמה ופלני מים ירד
פינו על הספרים שלי שנשרף נש"פ ולא נשאר לי אף דף א' פניתי לימין ואין עוזר לשמאל ואין קומץ אשא פיני
אל הפרים מאין ינא עזרי לקנות ספרים אשר מימיהם אנו שום אחרתי בלבי הנה צאתי במגילת ספר מה שמני
ה' והעלה במלכותי באגדתא דרבב"ח בדרך תיכח מוסר להעלות על מונח הדפוס ודפסת מועט דפסתי
כי ספר הזה מעט סכמות ורג האיות למצוא מרגוע לנפש בעיונות ולא להכמים הוראים והשלמים כי הם אגס
צריכין רק לאגסים בינונים כמוני וקראתי שם הספר מנחת כהן כי מנחת בני ישראל ק"ב דהיינו ד' במ"ק ד'
במנין שפי מיכאל צלירוף התיבה נ"כ ק"ב ועוד במקום מנחת פני ועני וכהן חד שיעורא ותרתייהו איסככו כי
ואין דעתי להתייבך ה"ו אדע המהשנות וכוונתן להלכות שלא נקבונתי ליוסרת הכבוד רק מגדול בלהן מ
הדק וזוהי העתים הקאים הללו קשה מן נות של עני חשן והנה ימי ירדו בלו ונס וקנה ושינה מתי אעשה גם אכני
לביתי גם ובית אנו דורש ואין לי על מי להשען אלא על אבינו שבשמים אולי יווס ואולי ירחם על עני ואביון שאוכה
לנעת בנין מורבת בתי ערלי לקנות מקום לתורה ולקטת ספרים כי מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת
השמש כי אם נעמל תורה והרימותי ידי לאל עליון הדר במעון חנין שידריכני באורח ישרים שלא אכשל במאמרים
יהיה לרצון אמרי פי ויערב לפני שיחתי כשה אחת מן האין מנחתי וכפר במקום תכבן מעלתי אכרד
ב"ה קטן מיכאל בן בעריר ברוך כן ולה"ס :

